

Geschiedenis van de Boskapellen

Terug naar **start**.

Deze pagina is het laatst bewerkt op: 18/12/2008

Woordje bij de zegening van het nieuwe beeldje.

Beste mensen,

U ziet hier een Mariabeeldje op het altaar staan en dat vraagt uiteraard een beetje uitleg. Het is een copie van het wondere beeldje van O.-L.-Vrouw van Goede Wil in de bedevaartkerk van Duffel over de Nete. Het is mooi versierd met een donkerblauw manteltje. Vandaag zondag wordt dit beeldje plechtig gezegend in de mis van 11.00 u. en dat heeft zijn reden.

De Kontichse Boskapel is altijd heel nauw verbonden geweest met onze parochie en kent een lange en bewogen voorgeschiedenis die ik U in plaats van de gewone homilie even wil vertellen.

Dan komt het allemaal nog eens vers in het geheugen. Maar eerst even dit nog. Omdat het kapelletje regelmatig voorwerp is van vandalisme, heeft een groepje mensen uit de buurt van het kapelleke zich verzameld om een oogje in het zeil te houden en over het kapelleke te waken.

Aangezien het beeldje dat er vroeger in stond, vernield werd, heeft iemand van dat kleine buurtcomité het initiatief genomen om een nieuw beeldje aan te schaffen wat hier nu op het altaar staat met de bedoeling het te laten zegenen en op de eigenlijke datum van de feestdag van de patrones van onze parochie, nl. maandag 08/12 weer in het kapelletje te plaatsen. Het mooie donkerblauwe manteltje is gemaakt door Maria Jeurissen, de vrouw van Jan de schoenmaker en dat is ook gebeurd op aangeven van Margriet Joly zaliger, die zich nog herinnerde hoe het er destijds zou hebben uitgezien en die Maria nog goede raad gegeven heeft kort voor ze zo plots is overleden.

Het kapelletje zal in de toekomst gedurende de dag open zijn, om mensen de gelegenheid te geven een kaars te branden of bloemen neer te zetten, 's avonds zal het echter gesloten worden om, zo mogelijk, vandalisme te vermijden.

Van harte dank en proficiat aan het kleine buurtcomité voor de goede zorgen aan ons dierbare Boskapelleke .

Na het verhaal zal het beeldje gezegend worden.

En nu het verhaal.

De geschiedenis van de boskapellen staat nauw in verband met de verering van “Onze Lieve Vrouw van Goede Wil” te Duffel.

Daarom vertellen wij eerst iets over dat wondere Lieve Vrouwenbeeldje.

Duffel 1637. - Op de vooravond van Half-Oogst bemerken twee koewachtertjes een klein Lieve Vrouwenbeeldje in een wilgenboom. Dit beeldje is er nog nooit gezien.

Het treft de mensen en ze komen er bidden. Stilaan wordt het een echte bedevaartplaats. Er wordt geld geofferd en met deze offergelden richt men een houten kapel op. In 1638 bekomt men de toelating om er de heilige Mis op te dragen.

Twee jaar later, in 1640, bouwt men er een stenen kapel ter ere van Onze Lieve Vrouw van goeden wil. Vanwaar die naam? Komt hij van Willighuysken of betekend hij "Waar Onze Lieve Vrouw goedwillig is"? Men weet het niet. Op Half-Oogst in 1646 zijn er veel bedevaarders te Duffel. De gewapende macht treedt op. De soldeniers zijn dronken en gedragen zich brutaal. Zij roven de heilige Vaten en het zilverwerk. Zij beschieten de bedevaarders en mishandelen de priesters. Veel van deze mensen worden gedood of gekwetst. De commandant beveelt de kapel in brand te steken. Dit opzet mislukt echter. Het is een zware dag voor de gelovigen.

Op 25 maart 1683, met het feest van Onze Lieve Vrouw Boodschap, komen er weer duizenden bedevaarders naar Duffel. Het wondere beeldje heeft Duffel als bedevaartplaats beroemd gemaakt.

Het is een feestelijke dag. Laat op de avond vertrekken de laatste bedevaarders. De Duffelaars blij maar zeer vermoeid gaan naar bed. Het wordt rustig en stil bij de kapel. Die nacht wordt het beeldje met het zilverwerk gestolen. 's Anderendaags ontdekt men het misdrijf. Iedereen is geschokt en terneergeslagen. Wat een gebeurtenis! En hier begint de geschiedenis van onze boskapellen.

14 april 1685. - Boer Asselberghs woont op de Pronkenhoeve te Kontich. hij verlaat 's morgens zijn hoeve om zijn land te bewerken. Hij trekt door het langbos. Onderweg vindt hij het beeldje tussen de struiken. Het is, samen met de verloren versierselen, in een zakdoek gewikkeld. De boer brengt het naar zijn hoeve en waarschuwt onmiddellijk de geestelijkheid van Duffel. 's

Anderdaags, 15 april en Witte Donderdag, brengt men in processie en onder groot gejubel het beeldje terug naar Duffel. De vreugde is zeer groot. Uit dankbaarheid laten vurige Mariavereerders uit het omliggende een kapel bouwen op de plaats waar het is gevonden men snijdt een lielevrouwbeeldje uit de wilg te Duffel. Het lijkt op het echte beeldje. De bewoners van de omgeving wandelen dikwijls tot bij het kapelletje. Vooral in de meimaanden op feestdagen van Onze Lieve Vrouw komen zij er bidden om bijstand en bescherming.

In 1795, bij de Franse revolutie bezetten Franse troepen ons land. Zij voegen onze gewesten als een provincie bij Frankrijk. De bewoners behandelen zij als Franse staatsburgers. Kerkelijke goederen worden verkocht als "zwartgoed"; ook de grond waarop de kapel staat want zij is in eigendom van het Kapittel van Sint Bavo te Gent.

Na het Franse bewind eist het armenbestuur van Kontich weer, zoals voorheen, de helft van de offergelden op. De parochie Lint is immers een gehucht van Kontich en een deel van Kontich

Kazerne viel toen onder de parochie van Lint.

De gelden zullen dienen om de armen van de gemeente te helpen. Het kerkbestuur van Lint verzet zich tegen deze eis. Zo ontstaat er een jarenlange twist tussen het Lintse kerkbestuur en het arm- en gemeentebestuur van Kontich. Om deze twist te keer te gaan, bouwt een rijke weduwe uit Lint een nieuwe en ruimere kapel in het Perkbos. Dit bos ligt vlak naast het langbos. Met de toelating van de bisschop van Mechelen wordt deze Kapel gewijd op 12 september 1838. Vanaf dit ogenblik

organiseert Zeer Eerwaarde Heer Pastoor van Lint er ieder jaar een bijeenkomst en bidstonden voor de parochianen. Door zijn toedoen schenkt de eigenares de kapel aan de kerkfabriek van Lint. De eigendomsakte wordt ondertekend op 11 februari 1858, de dag waarop Onze Lieve Vrouw voor eerst verschijnt aan Bernadette te Lourdes in Frankrijk

Spoedig geraken de boskapellen, als bidplaats, bekend in de streek rond en boven Antwerpen, zelfs tot in Breda en 's Hertogenbos. Deurne komt er ieder jaar op bedevaart de 15de augustus; Wilrijk op de 1ste zondag van mei. Het aanleren van de elektrische spoorlijn in 1955 remt de volkstoeloop naar de beide kapellen af. De smalle voetbrug over de spoorweg blijft de enige toegang van uit Lint voor de vele bedevaartwandelingen. Ook de grot van Edegem, waar Onze Lieve Vrouw van Lourdes wordt vereerd, is oorzaak dat vele bedevaarten naar de boskapellen verdwijnen. Tijdens de mobilisatie van 1938-1939 en de daarop volgende oorlogsjaren stijgt de verering en het vertrouwen in "Onze Lieve Vrouw Troosteres der Bedrukten". De plechtige dankprocessie op 8 oktober 1944 kent een geweldige toeloop. Bij deze gelegenheid plaatsen de gelovigen een marmeren gedeksteen waarop gebeiteld staat; "Parochie Lint, dank aan onze Lieve Vrouw ten bos voor bescherming tijdens de oorlog 1940-1945. Ave Maria". Op de 1ste zondag van mei houdt Lint er zijn jaarlijkse bedevaart.

Wat is er van deze verering op onze dagen overgebleven? Buiten de zondagse wandelingen van de bevolking van Lint en Kontich-Kazerne wordt er in de meimaand nog af en toe een Eucharistieviering gehouden. Wij vergeten onze heilige Moeder Maria niet. Wanneer wij bij de kapellekens aankomen, vereren wij haar met kinderlijke liefde.

"In aLLe geVaren, In aLLe onGeLUkken,
VraeGt De hULp Van Maria. "

De hoofdletters vormen het jaartal 1828.

Waarschijnlijk werd toen, in de zomer, de voorhal bijgebouwd. Dit blijkt uit een brief van burgemeester FIOCCO uit Kontich aan Z.E.H. EYKENS pastoor te Lint. Deze brief is gedagtekend: 24 juli 1828.